

nagrzewania się. Dla oceny zdolności biogenicznej wód rzeczna dużego znaczenia jest stwierdzenie w jakich ilościach występuje dany gatunek lub dana grupa zwierzęca. Te formy, ważne jako pokarm pstrągowy, które liczebnie przeważają nad innymi w badanych strumieniach lub ich odcinkach, prof. Léger nazwał „Dominantes de faune nutritive“.

7) Fauna lądowa, kryjąca się wśród przybrzeżnych zarośli, złożona głównie z owadów (nourriture exogène). Strącone do wody przez wiatr, owady stają się łatwo łupem pstrągów; mogą też być w locie chwywane przez ryby. Ten „powietrzny“ pokarm pstrągów ma znaczenie tylko w porze letniej, na zimę bowiem ginie.

8) Ichtjofauna. W krainie pstrąga żyją tylko trzy gatunki ryb: głowacz (*Cottus gobio*), który w wodach alpejskich towarzyszy pstrągowi aż do 2000 m wysokości, niżej zjawia się strzebla (*Phoxinus laevis*) i śliz (*Cobitis barbatula*). Dalej już, w krainach lipienia, brzany i t. d. spotykamy coraz to bogatszą ichtjofaunę. Ryby stanowią bardzo cenny pokarm pstrągowy.

Do czynników sztucznych, przeważnie negatywnych, obniżających wartość wód, należą: osuszanie, wykaszanie, ścięki przemysłu, jazy i t. d.

Ścisła ocena zdolności biogenicznej wód przy tak olbrzymiej jej różnorodności, nie jest rzeczą łatwą i wymaga dużej znajomości przedmiotu i dużej wprawy. Aby tę ocenę uprościć i uprzystępnąć, prof. Léger podaje krótkie wskazówki praktyczne, które niżej zamieszczam. Ustanowiona skala („Echelle de capacité biogénique“), zawierająca 10 klas, pozwala na zaliczenie danego potoku lub rzeczki alpejskiej do tej lub innej kategorii. Oto wspomniane wskazówki:

„Wody ubogie, zimne, wartkie (kl. I—III) *). W przyrodzie niema wód, których wartość wynosiłaby 0. Nawet do kanału cementowego z wodą szybko płynącą, umieszczonego na otwartym powietrzu, spada zwykle z brzegów nieco materiału o pewnej wartości odżywczej. Są to organizmy pochodzące z zewnątrz (exogènes), w odróżnieniu od tych, które zrodzone są w wodzie i w niej żyją (endogènes). Z tego wynika, że potoki

*) L. Léger, Instructions et modèles de cartes, graphiques et dossiers pour l'établissement de l'inventaire des eaux douces. Paris, 1924.

